

Послання Владик УГКЦ у Польщі на Різдво Христове 2024 р. Б.

*«Не бійтеся, бо я звіщаю вам велику радість,
що буде радістю всього народу.
Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель,
Він же Христос Господь» (Лк. 2, 10-11).*

**Всесвітлішим і Всечеснішим Отцям,
Преподобним Монахам і Монахиням,
Дорогим у Христі Братам і Сестрам!
Христос Раждається!**

Дорогі у Христі Сестри і Браття!

За нами черговий, дуже складний рік. Постійно слухаємо інформацій про напруженість між різними народами, а в останньому часі й відчуваємо, що вони дуже посилюються. Третій рік підтримуємо незламне, стійке змагання українського народу за свою незалежність супроти російського агресора. У такому моменті ставимо звичайні запитання - коли світ переможе зло і прийде кінець війні в Україні та настане справедливий мир. Ставимо запитання про повернення мільйонів людей до своїх домівок, щоби могли розділити радість та щастя з рідними, з якими давно себе не бачили. Питаємо, як знайти мир у цьому світі і хто його може нам принести, хто може спричинитися до того, що люди наново відчують спільноту народів, які бажають жити в мирі.

З різними почуттями, інколи суперечливими, очікуємо черговий раз приходу на світ Божої Дитини. Хоча ми забігані, готуємося до Різдвяних Свят, щоби пережити їх у святочній, родинній атмосфері. Хочемо в цьому часі відчути справжній мир та тепло зустрічі з Богом і людиною. Хочемо обдаровувати себе взаємно добром та традиційно пережити цей час з просфорою, колядою та молитвою в церкві, яка запевняє нас, що - **З нами Бог.**

Катехизм УГКЦ «Христос - наша Пасха» під номером 196 (розділ «Воплочення Сина Божого»), так пригадує нам про підготовку до Свят-вечора та до святкувань Празника Христового Різдва: *«В нашій церковній традиції особливо вишановується Навечір'я Різдва, яке називається Свят-вечором. Кожна домівка стає «сімейним Вифлеємом»: на столі, символі ясел, під обрус кладуть сіно, а на обрус - просфору - символ Дитятка Ісуса. Поруч із просфорою ставлять і запалюють свічку - символ Вифлеємської зірки. Родина збирається навколо столу, щоби молитовно віддати шану воплощеному Синові Божому пісною вечерею. Вірні колядують, двері домівок гостинно відчинені для всіх, що величають Різдво Христове. Вершиною святкування*

Різдва є урочисте богослужіння, на яке збираються всі парафіяни. Євхаристійна вечеря на Божественній Літургії увінчує вечерю родинну».

Празник Христового Різдва є для нас часом особливої радості. Наші святкування найчастіше зосереджуються при родинному, святковому столі. Бажаємо собі, щоби це був час миру, поєднання, зустрічі. Святковий час Христового Різдва дає людині відчуття, що сьогодні Небо схиляється до Землі, що Бог приходить до людини. Це подія в історії людства, супроти якої жодна людина не може бути байдужою. Христос прийшов на світ у людському тілі, щоби відкрити дорогу до спасіння кожній людині. Коли Божий Син прийшов на світ у бідному вифлеємському вертепі, засвідчили про це Небо, Земля і Всесвіт. На небі появилася ясна зоря, яка вказала мудрецам зі Сходу дорогу до новонародженого Царя. Переляканим і збентеженим пастирям небесні ангели сповістили радісну новину про народження Царя всесвіту: *«Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь»* (Лк. 2, 11). І одні, і другі поспішили до Вифлиему, щоби поклонитися Богові у людському тілі. Так для мудреців зі Сходу, як і для пастирів, була це незвичайна нагода віддати поклін від віків очікуваному Цареві.

Дорогі Сестри і Браття!

На Синоді Єпископів УГКЦ, який відбувся у липні 2024 р. в Зарваниці, владики шукали відповіді, як у час випробувань і страждань українського народу проповідувати Христове Євангеліє, як євангелізувати, як бути благовісниками надії для своїх ближніх і зовнішнього світу. Вивчаючи це питання, розуміємо, що найперше починаємо від себе самих, від духовних осіб, які мають велику роль у тому, щоби навчати людей про Бога та з допомогою Божого Слова лікувати всі рани українського народу. Євангелізувати, це ніщо іншого, як бути зразком молитви, душпастирської турботи в щоденному житті для кожного, хто потребує Божого милосердя, хто потребує відчути, що Бог бажає з ним говорити та чекає на нього. Знаходити час для кожного, хто потребує співчуття, хто потребує бути вислуханим. Для кожної такої людини, це буде знак надії і також можливий початок оновленого духовного життя - народження Господа Бога в серці людини.

По-друге, євангелізувати ми маємо себе взаємно, починаючи від нас самих, а далі почерез наші родини. Прихід на світ Божої Дитини, це великий знак надії і початок нашої проповіді. Ми запрошені, щоб у цьому часі шукати доріг для скріплення нашої віри. Можливо, що треба пройти духовну мандрівку, щоби другій людині простити і самому просити про вибачення наших провин. Це дорога до навернення, яке можемо віддати Божій Дитині, як наш найкращий дарунок в час Христового Різдва. Ділення просфорою під час Свят-вечора, це прекрасна до цього нагода. Це простягнена рука до другого, щоби з ним поділитися та привітати взаємно себе і скласти найкращі вітання.

Просфора, яка є символом Ісуса Христа; показує, що ми найперше в нашому житті повинні ділитися Ісусом Христом, тому що в Ньому віднаходимо для себе віру, надію, любов та мир.

Як повчає св. апостол Павло – *«Надія, не може нас підвести»* (Рим. 5,5). Маємо бажати для себе зустрічі з Ісусом Христом, який собою представляє надію (1 Тм. 1,1). Нехай цей рік стане також причиною, щоб ми в наших родинах віднаходили те, що нас єднає. Заохочуємо подружжя, родини, відзначати свої ювілеї, відновлювати подружні присяги, щоби показати свідцтво християнського подружжя в часах, в яких пробується знеславити подружжя та родину і в такий спосіб бути свідками віри та проповідниками Доброї Новини для своїх дітей. Передавання віри від батьків до дитини здійснюється поступово, в міру її особистого зростання. Використаймо до цього кожну нагоду, також катехизу в школі та в парафіяльному житті. Катихизація, як складова частина виховання, внутрішньо пов'язана з літургійним життям Церкви, вводить до нього дитину та у ньому віднаходить свій зміст. Таким чином ця дорога поступового впровадження в Таїнство життя Церкви, містагогія, відкривається як безперервна дорога зростання у новому житті, отриманому в Таїнствах християнського взаємничення. Ця містагогічна дорога ніколи не закінчується, не обмежується приготуванням до окремих Святих Таїнств, та не може бути обмежена віком. Стосується як дітей, так і дорослих.

Дорогі у Христі Сестри та Браття!

В цьому році будемо мали особливу нагоду, щоби передумати своє особисте, християнське, але також і духовне життя наших парафіяльних спільнот беручи участь у різних заходах проголошеного Церквою Ювілейного 2025 Року.

В наших катедрах будемо символічно, з молитвою на устах, переступати їхні пороги. Кожним єпархіяльним єпископом визначені ювілейні церкви та каплиці, чи знаки надії, якими для нас є осередки Карітас, чи спільноти утворені для наших біженців. У Перемисько-Варшавській Архиепархії будемо відзначати 100-ліття від об'явленнь Пресвятої Богородиці на Горі Явір на Лемківщині, а у Вроцлавсько-Кошалінській Єпархії своє паломництво буде починати чудотворна Ярославська ікона „Милосердя Двері”. Свій скромний ювілей 5-ліття існування відзначатиме Ольштинсько-Гданська Єпархія. Окрім цього, ми запрошені до загальноукраїнської прощі єпископів, духовенства, монашества, родин та мирян з цілого світу до Риму, до собору св. Софії на 28 червня 2025 р. Ще одним заходом, який пропонує нам Апостольська Столиця буде відзначення 9 листопада 2025 р. спільного спогаду всіх подвижників та ісповідників віри різних конфесій, які ще не прославлені, але які визначилися героїськими чеснотами. В цьому числі знайдуться безсумнівно також праведники з українського народу. Це запрошення для всіх нас, щоби бути

паломниками надії. Не забуваймо, що кожен релігійний захід має спонукати нас до навернення, до відкривання для себе Господа Бога.

Ми вже другий рік користуємося григоріянським календарем. Пригадуємо всім, щоб з відповідальністю та пошаною підходити до нашої церковної традиції, та дотримуватися наказаних Церквою постів. Особливо пам'ятаймо тоді, коли приходить організувати різні родинні чи мирянські культурні заходи. Хочемо, щоб інші нас шанували, тому вміймо найперше пошанувати самих себе, дотримуючися усіх церковних наказів. Шануймо нашу церковну традицію.

Дорогі Сестри та Браття!

Вітаючи усіх Вас зі світлим празником Христового Різдва найперше хочемо Вам подякувати, що усякими можливими діями, також на рівні духа, невтомно підтримуєте Україну в час війни. Нехай надалі Бог благословить Вас у Вашій щедрості. Бажаємо Вам, щоби в наших домах, як у яслах, родився Ісус. Нехай в Україні, в наших родинах буде мир і злагода.

Радість Христового Різдва нехай скріплює Вашу віру, зміцнює відносини з Богом, навчить передавати надію і розпалювати любов. Нехай новонароджений Христос дарує свою благодать, обдарує усіх миром та принесе відчуття безпеки, наповнить вірою в безмежну Божу любов і доброту. Нехай своїм народженням захоплює нас та вказує на красоту життя, й як воно є великим даром. Нехай вчить нас його приймати та поважати і з гідністю до нього підходити навіть в хвилинах великого терпіння, осамітнення чи недуги. Усім Вам бажаємо багато здоров'я та радісного переживання Різдвяних свят. Новонароджений нехай благословить наші родини, молодь, дітей, біженців, хворих і похилих віком, а Пресвята Богородиця покриє всіх своїм омофором.

На Різдвяні Свята і Новий 2025 Рік із серця Вас благословимо!

Христос Ражджається!

+ *Євген Попович*

† Архiepіскоп Євген Попович

Митрополит Перемисько-Варшавський

+ *Володимир Ющак*

† Єпископ Володимир Ющак

Владика Вроцлавсько-Кошалінський

+ *Аркадій Трохановський*

† Єпископ Аркадій Трохановський

Владика Ольштинсько-Гданський

Перемішль – Вроцлав – Ольштин, 2024-12-25